

תת"ע 365/10/13 - מדינת ישראל נגד וסלזם אביתר שמעון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 365-10-13 מדינת ישראל נ' וסלזם אביתר שמעון
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל - ע"י עו"ד סמי מאיר

המאשימה

נגד

וסלזם אביתר שמעון - ע"י עו"ד מקס אלפסי

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מן המיוחס לו. הטעמים להכרעה זו יפורטו להלן.

1. (א) ביום 28.6.13 נרשמה לנאשם הזמנה לדין שעניינה נהיגה ברכב מנועי כאשר רישיון הנהיגה שלו אינו תקף לסוג הרכב. בהזמנה לדין רשם עורך ההזמנה כי בבדיקת רישיונו נמצא כי לנאשם רישיון נהיגה מסוג A2 המתיר לו לנהוג באופן עד נפח של 125 סמ"ק ו-14.6 כוח סוס (הספק). על פי רישיון הרכב, התברר כי נפח המנוע של האופנוע מסוג יוסנג הוא 124 סמ"ק ואילו ההספק הינו 27.8 כ"ס, היינו הספק המתאים לרישיון נהיגה מסוג 1A. הנאשם, בדברו, הסביר לעורך ההזמנה לדין כי מותר לו לנסוע עליו וכי מה שנרשם ברישיון הרכב "זה בטח טעות של משרד הרישוי".

(ב) בישיבת ההקראה בתיק כפר הנאשם באמצעות ב"כ, עו"ד אלפסי במיוחס לו. טענת ההגנה הייתה כי על פי ההספק הנכון של האופנוע עליו רכב הנאשם, היה ברשות הנאשם רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב ועל כן לא נעברה עבירה על ידי הנאשם. טענה זו גובתה בתצהיר מטעם נציג יבואן האופנוע, חברת אשל אופנועים בע"מ, מר שרון בוחניק אשר אישר כי על פי הידוע לו האופנוע עליו רכב הנאשם אינו עולה על 14.5 כ"ס. מנגד, הגישה המאשימה, בהסכמת ההגנה, תע"צ של מר בוזגלו שציין כי רישיון הנהיגה של הנאשם הינו מסוג A2 (ת/3). כן הוגש רישיון הרכב בו מצוין בפרק "תנאים והגבלות" כי הספק האופנוע הוא 27.8 כ"ס.

2. הצדדים הסכימו כי המסמכים שנמסרו כמוצגים יתקבלו כראיות ללא צורך בעד מגיש או מאמת. ב"כ המאשימה

טוען כי השוטר פעל על פי דין בעת רישום ההזמנה לדין שכן על פי הנתונים שעמדו לנגד עיניו והמידע אותו קיבל, שהוצג לעיון בית המשפט, לנאשם היה רישיון מסוג A2 בעוד שהאופנוע, על פי האמור ברישיון הרכב, הוא בקטגוריית רישוי מסוג A1. עוד נאמר כי אילו היו הנאשם או בא כוחו פועלים מול משרד הרישוי או מערבים בהליך מול משרד הרישוי את היבואן, ייתכן ופני הדברים היו אחרים.

3. בסיכומי ההגנה ציין ב"כ הנאשם כי השאלה הטעונה הכרעה היא האם אכן ניתן לקבוע ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים כי הנאשם נהג בכלי רכב שלא היה מורשה לנהוג עליו. לעניין זה נאמר כי בטעות נרשם ברישיון הרכב הספק של 27.8 כ"ס. עוד נאמר כי הנאשם ניסה להתמודד מול משרד הרישוי לצורך תיקון הטעות בהתבסס על אישור היבואן בדבר הספק האופנוע, אולם נדחה בלך ושוב.

דין והכרעה

4. הליך זה התנהל באמצעות הגשה מוסכמת של מוצגים במישרין על ידי ב"כ הצדדים ולא באמצעות עדים מגישים או מאמתים. כיוון שכך, לא ניתן לקבוע מסמרות בשאלות שניתן היה, אולי, לברר כדבעי ביחס לאי ההתאמה בין האמור ברישיון הרכב של הנאשם בנוגע להספק האופנוע (27.8 כ"ס) לבין האמור בתצהיר נציג היבואן בעניין זה (הספק שאינו עולה על 14.6 כ"ס). התוצאה המתקבלת היא, כי לא ניתן לקבוע במידת ההוכחה הנדרשת בפלילים כי הנאשם אכן עבר את העבירה המיוחסת לו בהזמנה לדין. כנגד ראיות התביעה בהקשר זה ניצב תצהיר היבואן - שלא נחקר ותוכנו לא נסתר - ממנו עולה כי רישיון הרכב של הנאשם - שעליו אין חולק - תואם להספק האופנוע עליו נמצא הנאשם רוכב ולפיכך לא עבר הנאשם כל עבירה. דברים אלה יוצרים לכל הפחות ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם וממנו זכאי הנאשם ליהנות.

5. בשולי הדברים הערה: אין בידי לקבוע כי שגגה יצאה תחת ידיו של משרד הרישוי בעת שנרשם ברישיון הרכב הספק של 27.8 כ"ס לאופנוע הנאשם. מנגד, לא ניתן לבטל את האמור בתצהיר היבואן לעניין זה. לעניות דעתי, ראוי היה כי חילוקי דעות אלה בין היבואן למשרד הרישוי יבואו על פתרונם בדרך של הידברות ישירה בין הצדדים לצורך מניעת מכשול גם בפני נהגים אחרים שרכשו דגם זה של אופנוע.

5. כאמור, הואיל ולא ניתן להתעלם מתצהיר היבואן לעניין זה, נותר ספק סביר בדבר אשמתו של הנאשם ומספק זה זכאי הנאשם ליהנות ועל כן מצאתי לזכותו כאמור מן המיוחס לו.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשע"ה, 15 פברואר 2015, בהיעדר הצדדים

המזכירות תשלח עותק הכרעת הדין לצדדים.